

— చివరి తప్ప

దానికి కారణం లేకపోలేదు. 'నేతికందొచ్చిన కొడుకు 'అమ్మా నీకు రవ్వల గాజలు నేను తీసుకోస్తాను' అన్నాడు.

గడిచిన రోజుల్లో కోరికలతో పోరాడిన అనుభవాలు తాలూకు మొహం మీద పడ్డ ముడతలు ఆ ఆనందంలో వింతగా మెరుస్తుంటే.

"నీకు వేరే రవ్వల గాజలు ఎందుకు లలితా?" అనిపించింది నాకు.

* * * * *

పాతికేళ్ళ వైవాహిక సంసారంలో నా అర్ధాంగి కోరిక తీర్చడానికి పోరాడి... పోరాడి అలసిపోయిన నా గుండెలో నన్నని బాధ మొదలయింది ఈ మధ్య.

...తల్లికి రవ్వల గాజలు తీసుకు రావడానికి బయలు దేరుతూ అలాగే నన్ను ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళడానికి బయలు దేరాడు నా తనయుడు.

పట్నం బస్సు మా ఇద్దర్నీ... లలిత ఆలోచనల్ని మోసుకుంటూ జీవితా కాలం లేటు కాకుండానే పట్నం చేరింది.

* * * * *

నా గుండెలపి పోయోట్లు ఎన్ని కోణాల్లో పరీక్ష చేసినా నా పరిస్థితి చేయి దాటి పోయిందన్న సంగతి ఆ డాక్టరుకి అర్థం అయిపోయింది.

"పెదవి విరిచే ప్రయత్నం కూడా చెయ్యకుండా... నేను పేషెంట్ నన్నా విషయం కూడా వదిలేసి..." "నా లా లేట్ చేశారు" అన్నాడు.

"నాకు అర్థం అయింది నా దండయాత్ర ముగిసిందని" నేను తీరుకోవడానికి కొంచెం సేపు వచ్చింది.

మెల్లగా కళ్ళు తెరిచాను. ఎదురుగా కుమార రత్నం. చేతులో రవ్వల గాజుల్లో.

చుట్టూ చూశాను. డాక్టర్ కనిపించలేదు... హాన్యుయ్య అనుకున్నాను."

"డాక్టరేమన్నాడు నాన్న" అడిగాడు నాడు.

"ఫరవాలేదు ఇంకా వాడికి తెలియలేదు. డాక్టర్ ఫరవాలేదన్నాడ్రా... అమ్మకి గాజులిచ్చి రెండు రోజులాగి రా అన్నాను.

"నా దగ్గర వచ్చా అని పెట్టి పూరికి బయలు దేరాడు నాడు..."

ఇప్పుడు నాకు ప్రశాంతంగా వుంది. ఆమె కోర్కె నేనే తీర్చాననిపించింది. నా కళ్ళు మూతలు వదుతున్నాయి.... హృదయం గాలిలో తేలిపోతోంది. భూగోళం బంతిలా కనిపిస్తోంది. కొడుకు తెచ్చిన రవ్వల గాజలు చూసుకోని ఆ ముడతలు పడ్డ మొహంలో ఎంత ఆనందం... నా ఆత్మ శాంతించింది.

* * * * *

ఎంత చూసినా చంద్రుడు ఆకాశంలోకి రావట్లేదు. ఎలా వస్తాడు. పాతిక ముప్పయి సంవత్సరాల మాతో దోబాచులాడి ఈ రోజు తనకన్నా ఎక్కువగా తెల్లని చీరలో... బొట్టులేని మోహంతో మెరుస్తున్నా లలితను చూడలేకమా... మొహం దాచేశాడు. ●

'గురుమూర్తి' వయసు వలభై రెండు. అతను ఎప్పుడో హాడ్ కానిస్టేబుల్ కావాలనినవాడు. కానీ చేసిన తప్పు చేయకుండా ఎప్పుడూ ఏదో ఒక తప్పు చేస్తూండడంలో ఇంకా సోలీస్ కానిస్టేబుల్ గావే వున్నాడు. ఇప్పుడు అతనున్న ఊరికి బదిలీ మీద వచ్చి రెండురోజులయ్యింది.

ఆరోజు సాయంత్రం ఒక యువతి వరిగెత్తుకుంటూ సోలీస్ స్టేషన్ కొచ్చింది. వెళ్లు లేని చోటు ఆముదపు చెట్టే మనో వృక్షమన్నట్లు ఆ సమయంలో సోలీస్ స్టేషన్ లో ఎస్.ఐ. లేక పోవడంతో హాడ్ కానిస్టేబుల్ 'వెంకటసతి' "... విమిలమ్మామ్ ... విమిల నీ తమస్య..." అని తీపిగా అడిగాడు.

"... సార్! నా పేరు 'దేవకి'. రెండేళ్ళ క్రితం నాకు పెళ్ళయ్యింది. సదిహేను వేల రూపాయల కట్నంతో సకల లాంఛనాలతో పెళ్ళి జరిగింది. అయినా ఇంకా పుట్టింట మండి దబ్బు తెమ్మని 'భర్త' అనే 'లైసెన్స్' తగిలించుకున్న నా మొగుడు నన్ను వేదిస్తున్నాడు... ఈ రోజు నన్ను చంపడానికి కూడా ప్రయత్నించాడు.. దయచేసి నన్ను కాపాడండి. మావాన్న పేరు..." ఆ యువతి మాటలు పూర్తిగాక మునుపే... "అవు... ఆ సే సేయ్... విషయం అర్థమైపోయింది. ఆ రాస్కెట్ ను పీలిపించి నీ కాపురం చక్కదిద్దే ప్రయత్నం చేస్తాను. అప్పటి వరకూ నువ్విక్కడే వుండు. లేకపోతే నాడు మళ్ళీ విన్ను చంపేందుకు ప్రయత్నించవచ్చు..." అన్నాడు హాడ్ కానిస్టేబుల్ వెంకటసతి.

ఆ వెంటనే ఎస్.ఐ.కి ఫోన్ చేసి... "సార్! ఇక్కడొక అందమైన కేసుంది. మీరేమైనా చూస్తారా?" అని అడిగాడు హాడ్ కానిస్టేబుల్.

"ఆ కేసు పేరు దేవకి అవునా?" అని ప్రశ్నించాడు ఎస్.ఐ.

"అవును సార్. ఆ కేసు పేరు మీకెలా తెలిసింది?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు వెంకటసతి.

"దాని మొగుడు నా దగ్గరకొచ్చాడు. వాడికి మంచి కట్నంతో మరో పెళ్ళి జరగబోతోందిట... కాబట్టి దేవకికి లాకప్ డెయిలీ ప్రెజెంటేషన్ ఇవ్వమని రిక్వెస్ట్ చేశాడు. బేరం కూడా కుదిరింది. పనిలో పని 'రేప్' అంటారు చూడూ... అది కూడా లాగించేయొచ్చు. ఫస్ట్ ఛాన్స్ మాత్రం మొన్న ట్రాన్స్ ఫర్ మీద వచ్చిన మన గురుమూర్తికి ఇవ్వండి. అతను ఇలాంటి వాటిల్లో 'ఎక్స్ పర్ట్' అని విన్నాను. అతను వైట్ డ్యూటీకి వస్తాడనుకుంటాను. వాకోసం ఎదురు చూడొద్దు." మాట్లాడక ఫోన్ డిస్కనెక్ట్ చేశాడు ఎస్.ఐ.

గురుమూర్తి డ్యూటీకి రాగానే విషయం చెప్పాడు హాడ్ కానిస్టేబుల్ వెంకటసతి.

"అట్టే... వేచిలాంటివన్నీ చూడేశాను" నవ్విగాడు గురుమూర్తి.

"అదే... ఏలోటి మగాడు చిక్కడని కాదుగానీ ఎస్.ఐ. గారు చెప్పారు గదా అని" హాడ్ కానిస్టేబుల్ దీర్ఘం తీయగానే.

సరే... ఇదే చివరి తప్ప. ఇకపై ఇలాంటివి చేయకూడదు అని తనకు తాను వర్ణించుకుని "సరే ఈసారికి లాగించేస్తా" అని హాడ్ కానిస్టేబుల్ తో చెప్పి గుర్తుమూర్తి లాకప్ రూమ్ లోకి వెళ్ళి అటువైపు తిరిగివచ్చి ఆ యువతి చీర కొంగుపట్టి ఆ గుంజు గుంజుడంలో చీర మొత్తం ఊడి గురుమూర్తి చేతిలోకి వచ్చింది. ఆ ఊపుకి ఇటువైపు తిరిగిన ఆ యువతి మొహం చూడగానే... కాలం ఆగిపోలేదు. భూకంపం రాలేదు గానీ గురుమూర్తి రాలి గుండె మాత్రం బిటలు వారింది. అతను 'నిర్జీవి' అయ్యాడు. మరో తప్ప చేయడానికి అనకాశం లేకుండా ఆ యువతి గురుమూర్తి కన్నమాతురు 'దేవకి'.

గురుమూర్తి మరణంతో మిగిలిన రక్షకభటులు వికల మువమ్మలై పూడినందుకు వుండినందున ఆ పూట ఆ యువతి మాన ప్రాణాలతో 'లాకప్' రూమ్ ముండి క్షేమంగా బయటపడింది.

— రామగిరి వీరరాఘవులు